

Quæstiones Prolegomenales.

Q. 1. *Quid nomine Parochi indicetur?* **I**
 R. cum Barb. de off. Par. p. 1. c. 1. apud Ethnicos eos dictos *Parochos*, qui legis publicè Romam missis victui necessaria supeditabant. Apud Christianos verò eos dici *Parochos*, qui Episcopi autoritate Ecclesiis præfecti, Divini Verbi, & Sacramentorum pabulum ad pascendas animas subministrant. Alio nomine *Parochus* dici solet *Plebanus* à plebe, vel populo, cujus curam gerit c. scriptum est de Elect. Solet etiam dici *Rector* à regimine, quod in subditos exercet c. 1. de capell. Monach. c. 3. de vita, & honestate Clericorum. Item *Curatus* à cura, quam ex officio in commissos sibi habet. Barb. de potest. Parochi p. 1. n. 11. Item *Pastor* ab ovibus, quas pascendas suscepit. Item *Sacerdos proprius* ab officio, quod potestate Ecclesiastica ipsi soli respectu suorum subditorum est collatum. in cap. *omnis utriusque sexus* de Pœnit. & remiss. Item *Parœcus* ab incolatu sibi designati domicilij. L. *papillus* ff. de verborum significatione. §. *incola*.

R. P. Herzog Man.

A

Q. 2.

Quæ

2 Q. 2. *Quid dicatur Parochia?* R. Parochia proprie est locus, in quo degit populus, alicui Ecclesie deputatus, ac certis finibus limitatus. Bellam. Conf. 38. n. 8. apud Barb. cit. Constituitur non minus quam decem domibus distinctis, & familijs, c. unio. 10. q. 3. limitatur verò sic, ut nec ipsi in alia, nec alteri in ipsa quidquam agere liceat. Calcan. Conf. 34. ex n. 10. apud Bellamer. cit. A Parochia dicitur Ecclesia parochialis. Bellam. loc. cit.

3 Q. 3. *Quae requirantur ad constituendam Ecclesiam parochialem?* R. 4. esse requisita; primum est potestas fori poenitentialis. 2. Locus certis finibus constitutus. 3. Ut Parochus curam exerceat nomine suo. 4. Ut suo nomine singulariter, & non cum alijs ad regimen admittatur. Rota Decis. 52. à n. 1. usque ad 19. Unde sepultura, jus ad decimas, asservatio sanctissimi, non probant Ecclesiam Parochialem, nisi praesumptivè. Ecclesia Parochialis est beneficium Curatum, non tamen vicissim. Ut constituatur, requiritur autoritas Episcopi, cujus est eam designare. c. nullus omnino. XVI. q. 7. Si plures sint Ecclesiae Parocho designatae, una dicitur Mater; reliquae filiales.

4 Q. 4. *Quae signa, quòd quis verè ad curam animarum vocetur?* R. 1. Signum est, si quis onus Angelicis humeris formidandum, prout loquitur Trid. se ss. 6. c. 1. de refor. eum in finem intendat, cujus unius causà constitutae sunt Ecclesiae, Declarat id exemplo suo Aposto.

pastoris a
 ei, qui me
 evangeliz
 quiverit
 VIII. q. 1.
 hoc temp
 q. mercen
 tatis in Dec
 des suscipe
 Divinis, ut
 illa Pen D
 illis, qui r
 prebentib
 concipim
 tur, si ad
 Greg. Paul
 tuta. Vili
 scientia, q
 nocet. Un
 cujus comp
 Hinc hae re
 Q. 5.
 nu Parochi
 est morum gr
 castis, ibi g
 si peccata
 felice. 25. an
 velle. 1. S
 quod fidei, q
 ten doctrinam
 ficiocem, p
 Innocentius 3. in

postolus ad Galat. 1. v. 15. & 16. *Cum placuit ei, qui me - - vocavit, per gratiam suam, - - ut evangelizarem illi in gentibus, continuo non acquievi carni, & sanguini.* Huc pertinet illud VIII. q. 1. c. *sunt in Ecclesia: Quando propter hac (temporalia) servitur Deo, quisquis tali est, mercenarius est.* 2. Est studium sinceræ pietatis in Deum, si videlicet, qui animas curandas suscipere parat, vitam ita ducit ex legibus Divinis, ut ab ijs non aberret. Huc spectant illa Petri Damiani verba L. 2. ep. c. 1. *Vale illis, qui reprehensibiliter vivunt, & locum reprehensibiliter vivendi adhuc reprehensibilius concupiscunt. Cum Pastor per abrupta gradiatur, sicut ut ad precipitiū grex sequatur.* Sanctus Greg. Past. l. 1. c. 2. 3. Est sufficiens literatura, *Vilissimus reputandus est, nisi præcellat scientiâ, & sanctitate*, ut loquuntur sacri Canonones. Unde juxta eosdem talis eligendus, cujus comparatione ceteri grex dicantur. Hinc ferè responderi poterit ad sequentem Q.

Q. 5. *Quid requiratur in eo, qui ad minus Parochiale eligendus est?* R. 1. Requisitum est *morum gravitas*, seu probitas c. *cum in cunctis*, ibi: *gravitas morum* de elect. & electi potestate. 2. Est *ætatis maturitas*, quæ scilicet 25. annum atigerit, cit. cap. *cum in cunctis*. 3. *Sufficiens literatura*, talis videlicet, quæ ad fidem, & mores pertineat, & ad salutarem doctrinam, Sacramentorumque administrationem, præsertim pœnitentiæ, satis sit, Hinc Innocentius 3. in Concilio gen. Later. c. 27. pron-

ut refertur c. 14. de arat. & qual. Præfic. *cùm sit ars artium regimen animarum, discretè præcipit, ut Episcopi promovendos in sacerdotes diligenter instruant, vel per se ipsos, vel per alios super Divinis officiis, Ecclesiasticisque sacramentis, qualiter ea ritè valeant celebrare sanctius enim est, inquit, paucos bonos, quam multos malos habere ministros, quia si cæcus caso ducatum præstet, ambo in foveam cadunt.*

6 Q. 6. *Quod munus, & obligatio Parochi?* R. *pascere oves.* Juxta illud Christi ad Petrum Joan. 21. v. 17. *pasce oves meas.*

7 Q. 7. *Quibus modis oves pascenda Parocho?* R. *Tribus. doctrinâ, exemplo, & Sacramentis, quò alluisse videri potest Christus, dum loco citato ter Petro dicit: pasce oves, vel agnos meos.*

8 Q. 8. *Quid per hæc tria indicetur?* R. *cura Doctore Angelico in I. ad Corinth. C. 9. lectione 1. indicari per ea, ut Parochus subditos doceat, scitu ad salutem necessaria prædicando, præcedat bono exemplo, adjuvet Sacramentorum administratione. Ad quod triplex pascuorum genus revocari possunt planè omnia, quæ quocumque modo ad Parochi obligationem pertinent.*

9 Q. 9. *Qua motiva, ut Pastor obligationi sue debita satisfariat?* R. *1. Est memoriâ recollere, quanti Deus animas fecerit, ut, cùm millia millium Angelorum possideret, & plures alios in infinitum condere posset, Filium suum unigenitum mittere voluerit pro illis mortuum. Secundum est perpendere, quo studio*

Q.
 sancto Filio D.
 catio suo Pet
 modo aliena
 damnatio
 fuerit, oves
 negligentia p
 ta sit unius et
 totius mundi
 homin, & mu
 veri sua dete
 v. 26. Verba
 tima dedit
 Attendere,
 animæ, quæ
 inquit Salom
 man tuæ
 Contrariam
 Lucz 15. n. r
 care, ut sal
 Genesim. Hi
 natema esse
 Rom. 9. v.
 nis me ser
 omnia factu
 ad. Cor. 4. 9.
 curata, & ex
 bus animarum
 se super pas
 de manu eor
 1. Fratres ob
 rationem redd
 rem off. & qu

studio Filius DEI unigenitus, quo amore Vicario suo Petro eas commendârit. 3. Quomodo aliena vitia, & peccata, pastori causa damnationis futura sint, si, quantum in se fuerit, oves suas non curaverit, ac ita ejus negligentia perierint. 4. Recogitare, quanta sit unius etiam animæ dignitas, quam nec totus mundus exæquare potest: *quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animam verò suam detrimentum patiatur?* Matth. 16. v. 26. Verba sunt Pastorum Pastoris, qui pro anima dedit vitam & sanguinem. tanti valet. 5. Attendere, & reputare, quàm chara sint Deo animæ, quàm charum earum lucrum. *Parcis*, inquit Salomon Sap. 11. v. 27. *omnibus, quoniam tue sunt Domine, qui amas animas. Congratulamini mihi, quia inveni ovem* &c. Lucæ 15. v. 16. *Nihil ita est gratum Deo, & ita cura, ut salus animarum.* Chryl. hom. 3. in Genesim. Hinc Apostolus: *optabam ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis*, ad Rom. 9. v. 3. *cùm liber essem ex omnibus, omnium me servum feci.* 1. ad Cor. 9. *omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos* 1. ad Cor. c. 9. v. 22. 6. Expendere, quàm accurata, & exacta ratio ab ijs exigenda sit, quibus animarum cura commissa est: *Ecce ego ipse super pastorem, requiram gregem meum de manu eorum.* Ezech. 34. v. 10. *Si pro se, Fratres charissimi, unusquisque vix possit rationem reddere, quid de sacerdotibus futurum est, à quibus sunt omnium anima exqui-*

renda. Augustinus l. 50. homiliarum homi.
 7. 7. Cogitare præmia, quæ pastores se-
 dulos, pœnas, quæ ignavos in altera vita ex-
 pectant. *Euge serve bone &c.* Matth. 25. v.
 21. & 23. *quæ est enim nostra spes, & gaudi-
 um, aut corona gloria? nonne vos ante Do-
 minum JESUM Christum estis in adventu E-
 jus? 1. ad Theſſal. 2. v. 19. E contra inu-
 tilem servam jubet Dominus ejici in tenebras
 exteriores. Matth. 25. v. 30. Ille, cui Di-
 vini Verbi dispensatio commissa est, etiamſi
 sanctè vivat, & tamen perditæ viventes ar-
 guere aut erubescat, aut metuat, cum omni-
 bus, qui, eo tacente, perierunt, perit. Di-
 vus Prosper de vita contempl. c. 20. Tot
 occidimus, quot ad mortem ire quotidie tepi-
 di, & tacentes videmus. Et si homicida non
 habet vitam æternam in se manentem 1. Jo-
 an. c. 3. v. 15. Quæ supplicia in animarum
 interfectores expendentur? Greg. hom. 11.
 super Ezechielem. Nunc ad obligatio-
 nes singulas fingillatim.*

